

La 1857 luă inițiativa la jurnalul „Concordia“, care avú puternică influință asupra lucrărilor divanului ad-hoc. La 1859 fu alesú de proprietarii mici de Dâmbovița deputat la adunarea legislativă; desfăcându-se adunarea la 1860 fu realesú de aceia'si proprietari. In 1859 fu numit director la Ministerul de justiție, ear' în Octobree acela'si an fu Ministru ad-interim. La 1860 eșind din Minister fu numit membru la Curtea înaltă, după aceea procuror la curtea de Casație, în urmă Ministru de Culte și Instrucțiune, din care post însé s'a retrasú curând din cauza nesănătăței. A conlucrat mult la foile literare: „Revista Carpaților“, publicată de G. Sion, și a întemeiat cu mai mulți literați fóa: „Revista română.“ Astă-đi se află membru la Curtea de Cassațiune.

Insemnat în literatură ca poet. Poesia lui e ușoră, limba curată, stilul curent.

Pe lângă cele însemnate mai susú a mai publicat la 1855 în Bucureșci o broșură de poesii, intitulată: „Melodií intime“, din care reproducem: „Dorul țerei“, poesie, scrisă în Paris (1852):

«Se află 'n natură o mistică oră,
«Când cerul cu aur și foc se coloră;